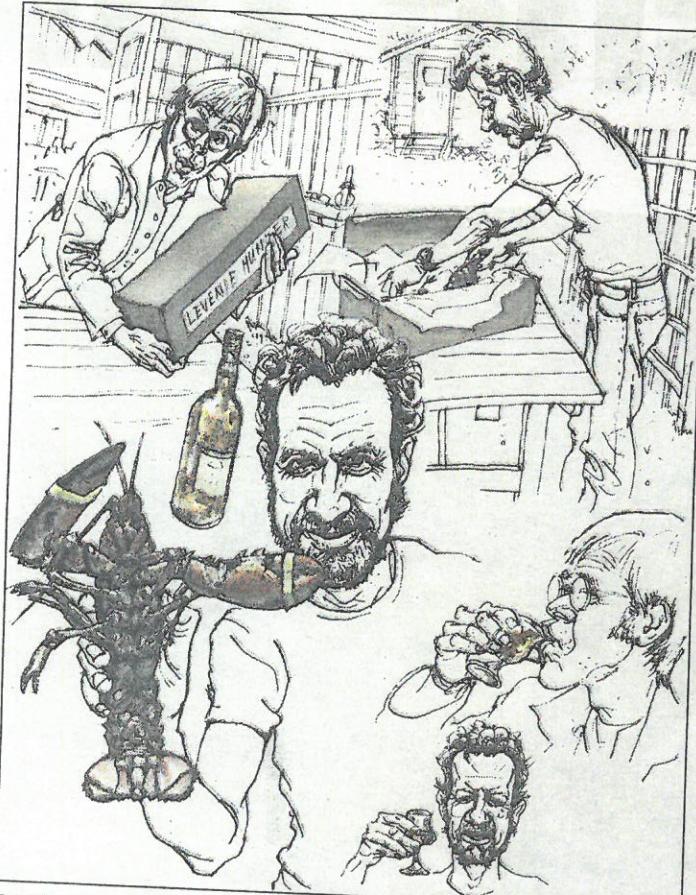

Kvernelands selvangivelse

Steffen Kverneland har jobbet godt sammen med kollega Lars Fiske. Det har medført flere gleder, som her i en hummermiddag.

I fortellingen om farens selvmord har Steffen Kverneland utviklet sitt eget uttrykk mot et mørke der streken går i opplosning.

Det er ingen tvil om at Steffen Kverneland er en meget god tegner. En ny utstilling viser også tegnekunsten bortenfor humoren.

KUNST
Steffen Kverneland
«Selvbilder»
Tegneforbundet galleri, til 7. juli

Steffen Kvernelands strek er skarpt observerende. Den er humoristisk. Og den forholder seg til virkeligheten. Du kan ta med deg tegningene og bøkene hans og stille deg opp i et gatekryss og konstatere at tingene stemmer. Men hva er egentlig virkeligheten? I et slags manifest til den store, tematisk orienterte, retrospektive utstillingen i Tegneforbundet skriver han blant annet dette:

«Virkeligheten er mer overraskende, uforutsigbar og rik enn fantasiens. Mer original. Det finnes ingen «vanlige» mennesker i virkeligheten. Det er alltid noe sært med folk, noe unikt, og ikke bare utseendet. Et hvert liv er dramatisk for den som lever det.»

Denne gangen har han samlet et hundredalls tegninger fra de siste 17 årene, supplert med arbeider fra ungdomstiden og diverse «relikvier». Den røde tråden er hans eget kontrafei. Fra en rik og mangfoldig produksjon har han plukket ut de delene som omhandler ham selv. Arbeidene spenner, som han skriver, «fra det toystete, iscenesatte og ironiske, til det oppriktige, betroede og realistiske». Og ja, vi kjenner ham som en hylende morsom humorist. «Underfundig» er ikke langt fra et fremmed begrep. Tegneseriene hans karakteriseres av rett-på-humor, alkoholpåvirkede observasjoner og en velutviklet sans for alle de smått pinlige tingene som vi

Steffen Kverneland er en meget dyktig tegner. I denne ennå upubliserte tegningen er det en komposisjonsmessig spenning som lar deg ane det dramaet som kommer i de neste tegneserierutene.

ALLE ILLUSTRASJONER: STEFFEN KVERNELAND

mennesker lar oss fascinere av.

Det fine med denne utstillingen er at vi oppdager at Steffen Kverneland er langt rikere enn det klisjeene ovenfor gir uttrykk for. Når han har valgt seg selv som utstillingens røde tråd skulle man lett tro at man vil gå lei av å se Steffen Kvernelands bustete hode i x antall utgaver. Men nei, det tar ikke lang tid før den motsatte effekten slår inn hos denne betrakteren. Jeg går ikke lei. Så er da heller ikke Steffen Kverneland redd for å overdrive. Han innleder likeså godt den kronologiske presentasjonen med et herlig galleri der han fremstår i et utall varianter av tidskarakteriserende hårfrisyre.

Udstillingen i Tegneforbundet er organisert kronologisk. Tegningene er montert tett på en grå stripe som løper over galleriets vegger. Dette gir oss muligheten til å observere hvordan tegnerens teknikk og uttrykksregister har utviklet seg. Ett (av flere) høydepunkt kommer med fjorårets selvbiografiske bok, «En frivillig død». I den kritikerrostede boken forteller han om forholdet til farens og hans selvmord. Historiens tragiske omdreiningspunkt gir ham mulighet til å gå inn i mørket, og han

løser utfordringen med å la den ellers så skarpe streken gå i opplosning.

Steffen Kverneland er født i 1963, hundre år etter Edvard Munch. Feiringen av hans 50-årsdag forsvant i et eksepsjonelt travelt år grunnet den store suksessen med Munch-biografien. Tegneserieboken ble en internasjonal suksess. Men gitt utstillingens tema er den ikke så fremtredende som man kanskje hadde forventet. Men den er med, og de utvalgte tegningene holder høy standard. I det hele tatt er dette en utstilling så full av tegneriske glede at jeg tipper den blir et valfartsmål i ukene som kommer.

KUNST
lars@elton.no

C M Y K